

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 9 november 2010 in zaak nr. 10/36987 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 november 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 23 oktober 2010 en het proces-verbaal van gehoor, als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), van diezelfde datum, is de vreemdeling gewezen op het recht op consulaire bijstand en heeft hij verklaard contact te willen hebben met de consulaire of diplomatieke vertegenwoordiging van zijn land van herkomst.

Blijkens het proces-verbaal van de zitting heeft de minister verklaard dat de vreemdeling op het hem toekomende recht op consulaire bijstand is gewezen en dat de minister aldus aan de op hem rustende verplichting heeft voldaan. Hieruit kan worden afgeleid dat de minister, nadat de vreemdeling om consulaire bijstand had verzocht, geen contact met de consulaire of diplomatieke vertegenwoordiging van het land van herkomst van de vreemdeling heeft opgenomen.

2.2. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken dat de vreemdeling terstond gebruik wilde maken van het hem toekomende recht op consulaire bijstand of dat hem de mogelijkheid daartoe is onthouden, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat het recht op consulaire bijstand is geschonden. Daartoe voert de vreemdeling, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 3 september 2009 in zaak nr. 200905606/1 (www.raadvanstate.nl), aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat wanneer een vreemdeling om consulaire bijstand verzoekt de minister een inspanningsplicht heeft om deze bijstand mogelijk te maken.

2.2.1. Zoals de Afdeling in de door de vreemdeling aangehaalde uitspraak heeft overwogen, volgt uit artikel 36, eerste lid, aanhef en onder b, van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen (hierna: het Verdrag) en artikel 5.5, tweede lid van het Vb 2000 dat indien de minister een vreemdeling heeft gewezen op het hem toekomende recht op consulaire

bijstand en deze om die bijstand verzoekt, op de minister de plicht rust om zo spoedig mogelijk van de inbewaringstelling kennis te geven aan de in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van het land van herkomst van de desbetreffende vreemdeling, opdat voorkomen wordt dat deze vertegenwoordiging feitelijk de rechten van artikel 36, eerste lid, aanhef en onder a en c, van het Verdrag niet kan uitoefenen.

Door te overwegen dat niet is gebleken dat de vreemdeling de mogelijkheid is onthouden om contact op te nemen met de in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van zijn land van herkomst heeft de rechtbank niet onderkend dat uit vorenbedoelde uitspraak volgt dat, nu de vreemdeling om consulaire bijstand heeft verzocht, op de minister de plicht rust zich in te spannen om dat contact zo spoedig mogelijk te bewerkstelligen.

De rechtbank heeft evenmin onderkend dat voor de vraag of het aan de vreemdeling toekomende recht op consulaire bijstand is geschonden niet relevant is dat de vreemdeling, nadat hij te kennen heeft gegeven consulaire bijstand te wensen, niet tevens heeft aangegeven terstond gebruik te willen maken van deze gelegenheid. Dit kan eerst anders zijn, indien de vreemdeling uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat hij op een later tijdstip consulaire bijstand wenst, maar daarvan is in dit geval geen sprake.

De in de grief vervatte klacht is terecht voorgedragen. De grief kan evenwel, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.2.2. Dat het aan de vreemdeling toekomende recht op consulaire bijstand is geschonden betekent niet dat er geen ruimte is voor een belangenafweging.

Vaststaat dat de vreemdeling de gronden voor de inbewaringstelling, dat hij niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, niet heeft bestreden. Voorts is niet gebleken dat de vreemdeling als gevolg van het geconstateerde gebrek nog nader en meer in het bijzonder in zijn belang is geschaad of dat de bewaring overigens in strijd is met het recht. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.3. Hetgeen voor het overige in grief 1 en in grief 2 is aangevoerd, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.5. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van
mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

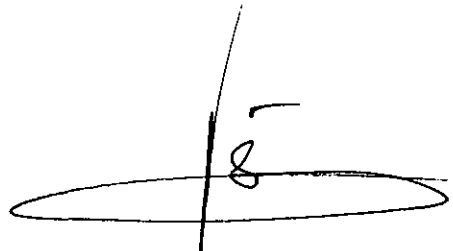
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 december 2010

347-689.

Verzonden: 23 december 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad
van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line with a horizontal stroke at the top, a loop, and a horizontal line at the bottom, all enclosed within a large, horizontal oval.

mr. H.H.C. Visser

5

Postadres Postbus 264
2501CG 's-Gravenhage

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R. van Groenigen
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/10/2010
Datum 23/10/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Roeiland van Groenigen, hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland :
Nationaliteit(en) : Oekraïne, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpachef

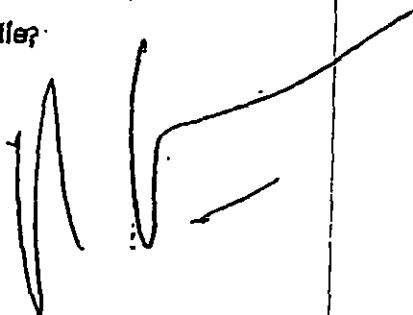
De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 23/10/2010
Tijd : 18:18 uur.

De Minister voor Immigratie en Asiel,
voor deze,
de hulpofficier van justitie
de hoofdinspecteur,
R. van Groeningen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 812 8736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtepraak.nl'.

INGEKOMEN 19 NOV 2010

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/36987

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 9 november 2010

inzake

geboren op
van Oekraïense nationaliteit,
verblijvende te Zaandam in de penitentiaire inrichting (detentieplatform),
eiser,
gemachtigde mr. drs. R.P. Diefhandhoesing,

tegen

de minister voor Immigratie en Aziel, vooreen de minister van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. A.M.H.W. van Heerebeek.

Procesverloop

Op 23 oktober 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 25 oktober 2010 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts
heeft hij om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 2 november 2010, waar eiser is verschenen in
persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiser heeft - kort weergegeven - het volgende aangevoerd. Het dossier is incompleet,
aangezien het bevel tot invezekeringstelling ontbreekt. De bewaring is onrechtmatig, nu het
recht op rechtsbijstand is geschonden en eiser niet onverwijld is gewezen op zijn recht op
consulaire bijstand en hij nadien feitelijk niet in de gelegenheid is gesteld hiervan gebruik te
maken. Voorts heeft eiser diverse gronden voor inbewaringstelling bewijst. Ten slotte heeft
verweerder zonder recht of titel de telefoon van eiser is uitgelezen.

2. Uit het proces-verbaal van voorpleiding in verband met invezekeringstelling van 23
oktober 2010 blijkt dat eiser op die dag om 10.30 uur in verzekering is gesteld. Voorts blijkt
uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 24 oktober 2010 dat hij op 23

INGEKOMEN 19 NOV 2010

AWB 10/36987

2

oktober 2010 om 15.30 uur weer in vrijheid is gesteld en dat hij aansluitend het vreemdelingenrechtelijke traject is ingegaan. Uit voornoemde processen-verbaal is duidelijk in welke tijdsperioden en op welke titels eiser sinds 23 oktober 2010 om 10.30 uur van zijn vrijheid is beroofd geweest. Door het feit dat het bevel tot invezekeringstelling zich niet in het dossier bevindt, is eiser niet in zijn belang geschaad.

3. Blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 24 oktober 2010 is eiser na aanhouding en onderzoek ter zake de verdenking van het plegen van een strafbaar feit op 23 oktober 2010 om 15.30 uur heengezonden. Aansluitend is hij op vreemdelingenrechtelijke titel overgebracht en opgehouden. Voorafgaande aan het verhoor tijdens de ophouding is hem meegedeeld dat hij zich bij dat verhoor kon laten bijstaan door een raadsman. Eiser heeft bij die gelegenheid verklaard hieraan geen behoefte te hebben. Blijkens het proces-verbaal van gehoor voorafgaande aan het opleggen van de maatregel van bewaring is eiser om 18.07 uur wederom meegedeeld dat hij zich kan laten bijstaan door een raadsman. Ook toen heeft eiser verklaard hieraan op dat moment geen behoefte te hebben. De rechtbank ziet geen aanleiding om aan de juistheid van deze ambtsedige processen-verbaal te twijfelen. De beroepsgrond dat het recht op rechtsbijstand zou zijn geschonden, treft dan ook geen doel.

4. Blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 24 oktober 2010 is eiser tijdens het verhoor meegedeeld dat hij contact kan opnemen met de Oekraïense vertegenwoordiging in Nederland. Eiser heeft toen aangegeven dat hij hiervan gebruik wenste te maken. Op deze mogelijkheid is hij blijkens het proces-verbaal van gehoor voor het opleggen van de maatregel van bewaring op 23 oktober 2010 om 18.07 uur wederom gewezen. Eiser heeft toen weer te kennen gegeven dat hij van deze mogelijkheid gebruik wilde maken. Uit deze processen-verbaal komt niet naar voren dat eiser van deze gelegenheden terstond gebruik heeft willen maken. Evenmin is gebleken is dat hier de mogelijkheid daartoe is onthouden. Voorts blijkt uit de processen-verbaal niet dat eiser er bezwaar tegen heeft gehad om genoemd verhoor en gehoor te ondergaan alvorens hij van zijn recht op consulaire bijstand gebruik had kunnen of willen maken. Van een schending van het recht op consulaire bijstand is de rechtbank dan ook niet gebleken.

5. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser:

- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- zich niet heeft aangemeld bij de korpschef;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- wordt verdacht van het plegen van een misdrijf.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Weliswaar beschikt eiser over een geldig paspoort, maar dit is geen identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Immers, op basis van dit document kan eiser zijn verblijfsrechtelijke titel niet aantonen. Verder heeft eiser zijn stelling omtrent zijn vaste woon- of verblijfplaats niet kunnen onderbouwen. Tot slot concludeert de rechtbank dat er geen sprake is van een zepotbeoordeling, zodat eiser onverminderd als verdachte van een strafbaar feit wordt aangemerkt. De beoordeling van de vraag of deze verdenking terecht is, is niet aan de vreemdelingenrechter.

INGEKOMEN 19 NOV 2010

AWB 10/36987

3

6. Eiser heeft niet betwist dat er zicht op uitzetting bestaat en dat verweerder die uitzetting voldoende voortvarend ter hand neemt.

7. Het dossier maakt er slechts melding van dat bij eiser een mobiele telefoon is aangetroffen. Niet gebleken is dat verweerder deze mobiele telefoon heeft uitgelezen. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.

8. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

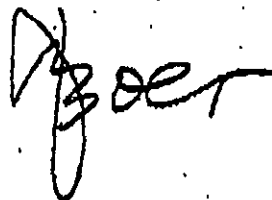
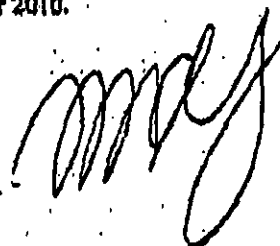
9. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

10. Het verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu zich geen omstandigheden als omschreven in artikel 106 van de Vw 2000 voordoen. De rechtbank ziet evenmin aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing
De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om verweerder te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. R.J.A. Schaaf als rechter in tegenwoordigheid van W.G.M. de Boer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 9 november 2010.

*Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepsschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepsschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

09 NOV. 2010

19.NOV.2010 16:51

Advocatenkantoor Laakkwartier
Mr. drs. R.P. Dielbandhoesing

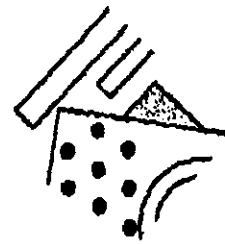
Advocaat & Procureur

Den Haag, 16 november 2010

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20.019
2500 EA DEN HAAG F. 070.366.1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 NOV 2010	
ZAAKNR.	11056
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

#4214 P.001 /008
19 NOV 2010

Per F. (8 pag.) en per post

Betreft: hoger beroep namens de heer. geb.
V gedetineerd te Rotterdam, althans ergens in Nederland
In bewaring gesteld op 23 oktober 2010 te 18:16 uur

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 NOV 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Edelhoogachtbaar College,

Hierbij dien ik namens de heer. die mij daartoe bepaaldeijk gemachtigd of gevolmachtigd heeft en die domicilie kiest te mijnen kantore een beroepschrift in tegen bijgaande uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, onder AWB 10/36987, uitsluitend per telefax ontvangen op 09 november 2010. De rechtbank heeft toen het beroep van appelliant ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. De vreemdeling kan zich hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat hetgeen dezerzijds ter zitting naar voren is gebracht als herhaald en ingelast worden beschouwd.

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat het recht op consulaire bijstand van de vreemdeling is geschonden, waardoor hij in zijn belangen is geschaad, daarbij o.m. verwijzend naar uw uitspraak van 03 september 2009, onder kenmerk 200905806/1/V3.

Vaststaat dat appelliant gevraagd heeft om *consulaire bijstand*. Tevens staat vast dat de vreemdeling op 23 oktober 2010 te 18:16 uur na afloop van het gehoor geweest is op zijn recht op consulaire bijstand, terwijl hij op 23 oktober 2010 te 15:30 uur aan de Vreemdelingendienst is overgedragen, hetgeen niet als 'onverwijld' in de zin van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen geldt. Ten onrechte overweegt de rechtbank onder r.o.4: Uit deze processen-verbaal komt niet naar voren dat elser van deze gelegenheden (om contact op te nemen met de Oekraïense vertegenwoordiging: RPD) terstond gebruik heeft willen maken. Hetgeen de rechtbank onder r.o. 4, vanaf regel 7, stelt, geeft blijk van een verkeerde rechtsopvatting.

Ten onrechte gaat de rechtbank ervan uit, onder r.o. 4, dat het recht op consulaire bijstand niet is geschonden. De rechtbank heeft miskend dat wanneer een

Van Zeggelenlaan 146 2524 AV 's-Gravenhage
T: 070 - 394 04 79 F: 070 - 394 19 46
ING: 732 99 92

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroeps-aansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

INGEKOMEN 1 9 NOV 2010

vreemdeling (herhaalde malen) om consulaire bijstand verzoekt de Minister een inspanningsplicht heeft om deze bijstand mogelijk te maken:

Immers, ingevolge artikel 36, eerste lid, van het *Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen* moeten, teneinde de uitoefening van de consulaire werkzaamheden met betrekking tot onderdanen van de zendstaat te vergemakkelijken:

(a) de consulaire ambtenaren zich vrijelijk in verbinding kunnen stellen met de onderdanen van de zendstaat en hen vrijelijk kunnen bezoeken. Onderdanen van de zendstaat moeten dezelfde vrijheid genieten met betrekking tot het contact met en het bezoeken van consulaire ambtenaren van de zendstaat;

(b) de bevoegde autoriteiten van de ontvangende Staat de consulaire post van de zendstaat onverwijd ervan in kennis stellen, dat binnen zijn ressort een onderdaan van die Staat is gearresteerd, gevangengenomen of in voorarrest is geplaatst of op enigerlei andere wijze in verzekerde bewaring wordt gesteld, indien de betrokkene zulks verzoekt. Elke mededeling aan de consulaire post gericht door de gearresteerde, zich in gevangenschap of in voorlopige hechtenis bevindende of anderszins vastgehouden persoon wordt door bovengenoemde autoriteiten eveneens onverwijd overgebracht. Bovengenoemde autoriteiten dienen de betrokken persoon onverwijd van zijn rechten krachtens deze alinea in kennis te stellen;

(c) de consulaire ambtenaren het recht hebben een onderdaan van de zendstaat die zich in arrest of in voorlopige hechtenis bevindt of op enigerlei andere wijze wordt vastgehouden, te bezoeken, met hem te spreken en met hem brieven te wisselen en te zorgen voor zijn vertegenwoordiging in rechte. Zij hebben eveneens het recht een onderdaan van de zendstaat te bezoeken, die zich in hun ressort in gevangenschap of in hechtenis bevindt voor de tenuitvoerlegging van een vonnis. De consulaire ambtenaren onthouden zich er evenwel van ten behoeve van een onderdaan op te treden, die zich in arrest of in voorlopige hechtenis bevindt of op enigerlei andere wijze wordt vastgehouden indien deze zich uitdrukkelijk daartegen verzet. Ingevolge artikel 5.5, tweede lid, van het Vb 2000 wordt, voor zover thans van belang, op verzoek van de vreemdeling van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsontnemende maatregel ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan een in Nederland gevestigde diplomatische of consulaire vertegenwoordiging van de Staat waarvan hij onderdaan is. Uit deze bepalingen volgt dat, indien de Minister een vreemdeling heeft gewezen op het hem toekomende recht op consulaire bijstand en deze om die bijstand verzoekt, op de Minister de *plicht* rust om zo spoedig mogelijk van de inbewaringstelling kennis te geven aan de in Nederland gevestigde diplomatische of consulaire vertegenwoordiging van het land van herkomst van de desbetreffende vreemdeling, opdat voorkomen wordt dat deze vertegenwoordiging feitelijk de rechten van artikel 36, eerste lid, aanhef en onder a en c, van het Verdrag vn. niet kan uitoefenen.

Uit het p-v van 25 oktober 2010, p.2 van 5 blijkt dat de vreemdeling zegt: *Ik heb zelf gevraagd of iemand van de ambassade bij mij langs kan komen.*

De opsporingsambtenaar antwoordt daarop: *Dat doen ze niet!*

Dit is in strijd met het Verdrag vn.

Het recht op consulaire bijstand is geschonden, terwijl is gebleken van een ernstige inbreuk op de belangen van de vreemdeling, zodat het belang van de Minister bij het opleggen en laten voortduren van de maatregel daar niet tegen opweegt. Immers, de

INGEKOMEN 1 9 NOV 2010

aanwezigheid van Consul en de door hem nog te verstrekken informatie zou ertoe leiden dat de vreemdeling in vrijheid zou worden gesteld en niet in bewaring zou worden genomen. In dit verband zij verwezen naar het p-v van 26 oktober 2010 op pag. 6 van 5: Wat gaat u de ambassade vertellen? De vreemdeling: *Ik zal de consul vragen wat voor rechten ik heb in Europa hij moet dat voor mij verdedigen. Ik ga ook vragen aan de consul hoe lang het gaat duren om een paspoort te regelen en als we geen paspoort hebben, hoe het dan gaat.* Tevens zei de vreemdeling dat hij aan zijn consul het volgende zou voorleggen: *Ik ben samen met een vriend aangevallen door een aantal Turken, die ons met kettingen hebben geslagen. Nu worden wij door de politie vastgehouden als verdachten en door de Vreemdelingendienst opgesloten. Kunt u (= de consul) mij vertellen wat mijn rechten zijn, althans woorden van gelijke strekking*

De tweede en laatste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank ten onrechte stelt dat het recht op rechtsbijstand niet geschonden is, niet ingaat op de tegenstrijdige informatie i.c., en tevens niet ingaat op het illusoir maken van dat recht.

Uit het p-v van 23 oktober 2010 te 17:23 uur blijkt dat eiser geen raadsman wenst bij het gehoor van de inbewaringstelling, maar wel rechtsbijstand bij de verdere procedure, hetgeen echter niet geschiedt / geschied is.

Uit de melding vreemdelingenpiket van 23 oktober 2010 blijkt: Betrokkene werd medegedeeld dat hij recht heeft op bijstand van een advocaat. Betrokkene wenste wel bijstand van een advocaat.

Vaststaat dat, hoewel de vreemdeling daarom uitdrukkelijk vraagt, de advocaat niet ingeschakeld wordt.

Uit het p-v van 24 oktober 2010 te 11:30 uur wordt eiser gehoord/verhoord door de Vreemdelingendienst (mw. Roodenrijs), die de vreemdeling echter niet wijst op zijn recht op rechtsbijstand.

Op 25 oktober 2010 te 09:30 uur wordt eiser gehoord/verhoord door de Vreemdelingendienst (mw. Roodenrijs), die de vreemdeling echter niet wijst op zijn recht op rechtsbijstand, hetgeen te meer klemt omdat de vreemdeling op p. 3 van 5, regel 9 zegt: *Ik kan sommige vragen zonder een advocaat weigeren te antwoorden.*

Vaststaat dat er sprake is van schending van het recht op rechtsbijstand en van tegenstrijdige informatie.

Bovendien werd de piketcentrale op 23 oktober 2010 te 17:23 uur op de hoogte gesteld, terwijl de vreemdeling reeds om 18:07 uur daaraanvolgend in bewaring werd gesteld, zodat de rechtsbijstand illusoir werd gemaakt. Immers, voordat de advocaat op het politiebureau aankomt, is de vreemdeling reeds in bewaring gesteld. Dit is ter zitting voorgedragen, doch de rechtbank gaat in de thans bestreden uitspraak op dit aspect van de zaak niet in.

Verweerder handelde in strijd met de Vreemdelingen-circulaire, die onder meer in paragraaf A5/5.3.4.2 van de Vc 2000 bepaalt dat hij (verweerder) gehouden was "tijdig" als bedoeld in artikel 5.2, vijfde lid, van het Vb 2000, de vreemdeling van rechtsbijstand te voorzien, hetgeen niet geschied is.

INGEKOMEN 19 NOV 2010.

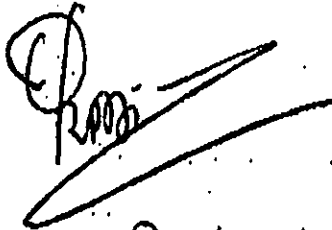
Gemachtigde verzoekt uw College

dit hoger beroep gegrond te verklaren, verweerder te verwijzen in de proceskosten en de thans bestreden uitspraak te vernietigen;

het bij de rechtbank ingesteld beroep - alsnog - gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;

de aan appellant opgelegde vrijheidsontnemende maatregel op te heffen; de Minister van Immigratie en Asiel (de Staat/ IND) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding over de periode dat de vreemdeling onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht; e.e.a. volgens de thans geldende tarieven.

Hoogachtend,

(R.P. Diebandhoesing)

Bijlagen ..... vier pag.